

MODELATGE KÀRSTIC. FORMES BÀSIQUES

El terme s'utilitza per a designar el modelatge de qualsevol regió calcària que evoluciona per dissolució, ja que la roca calcària és dura però soluble en aigua. L'origen del terme és el Karst, una regió al NO de l'antiga Iugoslàvia.

Lapiaz o rasclers: xarxa de llargs solcs que estrien la roca calcària, estan formats per la dissolució que exercixen les aigües de torrentera.

Gorgues o falces: formació provocada pels rius en terrenys calcaris, on excaven valls estretes i profundes rodejades per parets quasi verticals.

Pòlies: conques tancades, grans depressions temporalment inundades en el relleu kàrstic. El fons és pla, els rius apareixen encaixats i de vegades es perden en abellons.

Dolines: cubetes de forma oval o circular produïdes en el relleu kàrstic, s'originen en els llocs on l'aigua s'estanca. El seu diàmetre pot oscil·lar entre alguns metres i alguns centenars de metres.

Coves: cavitats subterrànies que es formen quan es filtra aigua per les fissures de terreny calcari i circula de forma subterrània. En el seu interior es poden formar *estalactites* i *estalagmites*. L'aigua filtrada pot tornar a la superfície en forma de brolladors o ulls de riu.

Avencs: obertures estretes que comuniquen la superfície amb les galeries subterrànies.